

РЕШЕНИЕ

№ 461

гр. Плевен, 03.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЖАНЕТА Д. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **ИВАЙЛО П. ЦВЕТКОВ**
като разгледа докладваното от **ЖАНЕТА Д. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело
№ 20224400100071 по описа за 2022 година

Искове с правно основание чл. 415 ал. 3 вр. ал. 1 т. 3 от ГПК вр. чл. 432 вр. чл. 430 от ТЗ вр. чл. 79 ал. 1 и чл. 86 от ЗЗД.

Производството по делото е образувано по искова молба /ИМ/ на „Кей Би Си Банк България“ /предишно наименование „Райфайзенбанк /България/“ ЕАД, гр. София, ЕИК ***** чрез пълномощника й юрисконсулт П. Д. против Р. А. К., с която са предявени главни осъдителни искове по чл. 415 ал. 1 т. 3 вр. ал. 3 от ГПК вр. чл. 430 ал. 1 от ТЗ вр. чл. 79 ал. 1, чл. 86 и чл. 92 от ЗЗД за вземанията на Банката общо в размер на **110 589,95 лв.**, за които е отказано да се издаде заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 417 ГПК по ч.гр.д. № 7395/2021 г. по описа на ПлРС и при условие на евентуалност втора група осъдителни искове по чл. 430 ал. 1 от ТЗ вр. чл. 79 ал. 1, чл. 86 и чл. 92 от ЗЗД за парични вземания в общ размер от **107 159,68 лв.**.

В ИМ Банката - ищец твърди, че на **12.03.2014 г.** между Банката и ответника Р. А. К. е сключен договор за студентски кредит, наричан за краткост Договора, по силата на чл. 1.1 от който Банката, в качеството на кредитодател е предоставил на ответника, в качеството кредитополучател кредит в размер на **82 144,92 лв.**, който е усвоен от кредитополучателя, тъй като е отпуснат целево за заплащане на 12 бр. такси за обучение на

кредитополучателя, всяка една в размер на **6 845,41 лв.** Твърди се, че съгласно чл. 4.2 и чл. 4.4 от договора кредитополучателят ползва гратисен период от 84 месеца, считано от датата на сключване на договора до **05.03.2021 г.**, през който не дължи плащане на главница и лихва по кредита, но Банката начислява лихва върху усвоената част от кредита съгласно действащият погасителен план. Твърди се, че съгласно Договора срокът за ползване и издължаване на кредита е до **05.03.2031 г.** Твърди се, че съгласно чл. 3.1 от Договора за ползвания кредит кредитополучателят се е задължил да заплаща на Банката фиксирана годишна лихва в размер на 7 %, а съгласно чл. 3.2 от Договора страните са постигнали съгласие при забава на плащането на дължими суми по кредита кредитополучателят да заплаща на Банката лихва за забава в размер на основния лихвен процент /ОЛП/ + 10 пункта върху забавената сума за времето на забавата до окончателното заплащане на забавеното задължение. Твърди се, че кредитът е следвало да бъде погасяван съгласно погасителен план подробно описан в чл. 4.4 от Договора, както следва: 120 равни анюитетни месечни вноски, всяка от които в размер на **1 280,58 лв.**, дължими на 5-то число на съответния месец, считано от 05.04.2021 г. до 05.04.2031 г. Твърди се, че Банката е изпълнила всички свои задължения по Договора, но е налице неизпълнение на задълженията на ответника в качеството на кредитополучател, изразяващи се в липса на доброволно изпълнение на задълженията за заплащане на месечните погасителни вноски. Твърди се, че с оглед настъпване на падежите на всяка от погасителните вноски през периода от 05.07.2021 г. до 05.10.2021 г. вкл. за Банката е възникнало правото по чл. 6.2 от Договора да обяви кредита за предсрочно изискуем поради неплащане от страна на кредитополучателя на посочените последователни месечни вноски. Твърди се, че предсрочната изискуемост на кредита е обявена на кредитополучателя на **01.11.2021 г.** с писмо, връчено по реда на чл. 47 ал. 5 от ГПК чрез ЧСИ Ц.Н., рег. № 756 и район на действия ПОС, за което са съставени надлежно оформени книжа.

В ИМ се твърди също, че по подадено на **26.11.2021 г.** заявление от Банката пред ПЛРС е образувано заповедно производство по ч.гр.д. № 7395/2021 г. по описа на ПЛРС, заявлението по което е оставено без уважение, като е указана възможността на заявителя в едномесечен срок да предяви осъдителни иски против длъжника за сумите, посочени в заявлението както следва:

- сумата от **107 396,75 лв.**, представляваща изискуема главница, от която **2 349,89 лв.** редовно падежирали главници за периода от 05.07.2021 г. до 05.10.2021 г. и **105 046,86 лв.**, предсрочно изискуема главница към 01.11.2021 г.;

- сумата от **2 392,25 лв.**, представляваща изискуема редовна възнаградитена лихва за периода от 05.06.2021 г. до 31.10.2021 г. вкл.,

- сумата от **47,46 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху редовно падежирали главници за периода от 05.07.2021 г. до 05.10.2021 г., начислена за периода от 05.07.2021 г. до 31.10.2021 г. вкл.,

- сумата от **729,49 лв.**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху предсрочно изискуемата главница за периода от 01.11.2021 г. до 25.11.2021 г. вкл.,

- сумата от **24 лв.** за разноси за уведомление,

- законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението - **26.11.2021 г.** до изплащане на вземането.

Алтернативно, в случай, че съдът приеме, че липсва валидно връчване на съобщението за обявяване на предсрочна изискуемост на кредита се прави изявление на стр. 4 от ИМ с връчването на ИМ да се счита, че е упражнено правото на Банката по чл. 6.2 от Договора да обяви вземането по Договора за кредит за предсрочно изискуемо и се обосновава правният интерес от предявяване на втората група предявени при условие на евентуалност обективно съединени осъдителни искове.

Моли се съда като съобрази представените по делото доказателства да постанови решение, с което да уважи предявените главни и при условие на евентуалност осъдителни искове, като присъди в полза на ищеца направените по делото разноси, в това число юрисконсултско възнаграждение в размер на **450 лв.**.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от назначения на ответника служебен адвокат С. Ч. от ПлАК, с който исковете се оспорват като неоснователни и недоказани и се излагат възражения в тази насока. Особеният представител възразява, че по делото липсват доказателства за усвояване на кредита чрез превеждане на 12 бр. семестриални такси към МИ – Плевен, а само на 11 бр. такси. Възразява, че Договора е нищожен изцяло или отчасти, като сключен в противоречие с разпоредбите на чл. 17 ал. 6, чл. 18, чл. 23 ал. 2, чл. 24 ал. 1 т. 1 и ал. 2 от Закона за кредитиране на студентите и докторанти /ЗКСД/, тъй като на ответника не е предоставена по ясен и

разбираем начин преддоговорна информация съгласно чл. 18 ал. 3 от ЗКСД, клаузата на чл. 4.4, предвиждаща капитализация на лихвата по време на гратисния период е сключена в противоречие с чл. 24 ал. 1 т. 1 от ЗКСД и е налице забранения от закона анатоцизъм, клаузата на чл. 4.2 от договора касаеща гратисния период определя само датата, на която започва да тече гратисния период, но не определя датата на изтичането му и настъпване на изискуемостта на кредита в съответствие с разпоредбите на чл. 23 ал. 2 и чл. 24 ал. 2 от ЗКСД. Възразява, че Договора е нищожен изцяло или отчасти, като сключен в противоречие с чл. 143 т. 19 от ЗЗП и съдържащ неравноправни клаузи. Възразява, че клаузата на чл. 4.4 от Договора отнасяща се за възнаградителната лихва по кредита е неравноправна, сключена в противоречие със закона и добрите нрави, поради което е нищожна, тъй като не отговаря на изискванията за добросъвестност, води до съществено неравновесие между правата на страните по договора и уврежда ответника като по-слабата икономически страна по правоотношението, както и не му позволява да прецени икономическите последици от договора при сключването му. Алтернативно възразява, че клаузата на чл. 4.4 от Договора е унищожяема на основание чл. 33 от ЗЗД, тъй като ответникът е бил в крайна нужда от средства като чуждестранен студент към датата на подписване на договора и освен от средства за обучение се е нуждаел от средства за задоволяване на елементарните си ежедневни нужди поради което е приел да върне на ищеца главница, надвишаваща с повече от 1/3 реално предоставената му по кредита сума. Възразява, че клаузата на чл. 6.2 от Договора отнасяща се за правото на Банката да обяви кредита за предсрочно изискуем е неравноправна, сключена в противоречие със закона и добрите нрави, поради което е нищожна, тъй като ЗКСД е специален закон спрямо Търговския закон /ТЗ/, Закона за кредитните институции /ЗКИ/ и Закона за потребителския кредит /ЗПК/ и неплащането на вноските не е основание за обявяване на кредита за предсрочно изискуем по чл. 432 ал. 1 от ТЗ, като счита, че основанията за предсрочна изискуемост на кредита са само посочените в чл. 21 ал. 6 от ЗКСД. Възразява, че не е налице надлежно обявяване на предсрочната изискуемост на кредита на ответника в качеството на кредитополучател, тъй като не е посочено правилното основание на вземането чрез посочване на договор за банков кредит, вместо договор за студентски кредит и не е даден подходящ срок за изпълнение, като не е

изпълнена дължимата грижа по чл. 302 от ТЗ, не са спазени способите за връчване, визирани в чл. 9.3 от Договора. Оспорва се също представената по делото разписка, оформена от ЧСИ да се отнася до връчване на съобщение за обявяване на предсрочна изискуемост на процесния кредит, тъй като това не е посочено, а е посочено изп.дело Райфайзенбанк ЕАД. Възразява да се приеме алтернативно, че може да се осъществи фингирано връчване на съобщението за предсрочна изискуемост на особения представител на ответника, тъй като същият може да упражнява само процесуални права на ответника и не може да приема материално-правни изявления, засягащо пряко личната му правна сфера. Моли се съда като съобрази възраженията в отговора и доказателствата по делото да постанови решение, с което да отхвърли предявените осъдителни иски.

В о.с.з. ищецът не се представлява, но чрез пълномощника си юрисконсулт П. Д. депозира писмени бележки, в които поддържа предявените иски и иска присъждане на направените по делото разноски. Представя списък на разноските по чл. 80 от ГПК. В писмените бележки се поддържа, че предсрочната изискуемост на кредита е настъпила на **01.11.2021 г.**, като уведомлението за предсрочната изискуемост е надлежно връчено съгласно чл. 9.3 от Договора, тъй като същият не е намерен на адреса, посочен в Договора и не е посочил друг адрес по Договора, поради което е налице фингирано връчване и същите се считат валидно получени и се развиват подробно доводи в тази насока. Пзовава се на практика на ВКС в този смисъл – решение № 180/23.11.2016 г. по т.д. № 2400/2015 г., I т.о. на ВКС, решение № 283/06.04.2010 г. по гр.д. № 507/2009 г., III г.о. на ВКС, решение № 35/07.05.2012 г. по гр.д. № 1877/2010 г., V г.о. на ВКС, решение № 229/03.04.2014 г. по т.д. № 956/2012 г., II т.о. на ВКС, решение № 148/02.12.2016 г. по т.д. № 2072/2015 г., I т.о. на ВКС. В писмените бележки се възразява да бъдат разгледани възраженията на особения представител на ответника за недействителност на Договора като се счита, че е налице хаотично и бланкетно изброяване на разпоредби на ЗПК, ЗЗП и ЗКСД, както и че по делото липсват доказателства в тази насока, като се поддържа, че Договора съответства изцяло на изискванията на цитираните закони. Поддържа се, че възнаградителната лихва е определена в съответствие с приложимия ЗКСД и законодателството на страната, поради което са неоснователни възраженията на ответника за нищожност на клаузата за

договаряне на възнаградителната лихва. Посочва се, че по Договора е договорен фиксиран лихвен процент в размер на 7 % за целия период, който не е променян, Договора е целеви за заплащане на 12 бр. семестриални такси, при ясно разписани параметри и условия на ползване, което обуславя преференциалните условия, при които е сключен. Позицията се на съдебната практика, съгласно която договорната лихва по кредита представлява цената на предоставения за ползване финансов ресурс за определения в договора срок, дължима от кредитополучателя. Ищецът счита за неоснователни възраженията за наличие на неравноправни клаузи на договора при условията на чл. 145 ал. 2 от ЗЗП, като се посочва, че основният предмет на договора за кредит като двустранен възмезден договор се определя от насрещните имуществени престации на страните, а това е престацията на Банката да предостави и осигури ползването на кредитополучателя на определен финансов ресурс /кредит/ за определен договорен период и насрещната престация на кредитополучателя да заплаща на Банката цената на този ресурс в срока на ползването му – договорната лихва върху съответната неиздължена част от главницата по кредита. Според ищеца клаузите на Договора относно насрещните престации на страните са ясни и разбираеми, налице е свобода на договаряне между страните и страните са извършили преценка за еквивалентността на насрещните престации, ответникът е упражнил правото си да ползва предоставения му финансов ресурс, правата на ответника са ясни и не са ограничени както при договаряне на възнаградителната лихва, така и при договаряне на обезщетението за забава по чл. 3.2 от Договора. Поддържа се, че обезщетението за забава има санкционен елемент с договорената наказателна надбавка и се начислява само върху просрочената главница, като има за цел да постигне правна сигурност и гарантиране на изпълнението на задълженията на ответника по Договора. В случай, че предявените искове бъдат уважени частично се иска от съда да изчисли и определи разноските по делото по съразмерност и след компенсация.

Ответникът, редовно призован чрез назначения му особен представител адвокат С. Ч. от ПЛАК се представлява от същата и поддържа депозирания отговор и изложените в него възражения. В депозираните по делото писмени бележки особеният представител поддържа становището си за неоснователност на исковете. В писмените бележки подробно се обсъждат клаузите на договора за кредит и заключенията на вещото лице по

назначената съдебно-икономическа експертиза и се поддържат възраженията на особения представител в отговора на ИМ за нищожност на Договора, като се възразява позоваването на конкретни законови разпоредби да е извършено бланкетно. Алтернативно, в случай, че съдът приеме, че Договорът е действителен според особения представител не може да се приеме, че е настъпила предсрочна изискуемост на кредита, като се поддържат възраженията относно начина на договаряне на срока на гратисния период в нарушение на чл. 23 ал. 2 от ЗКСД и липсата на доказателства за провеждане на последния държавен изпит или защита на дипломна работа съгласно учебния план за съответната специалност. Възразява се, че при липса на доказателства относно изтичане на гратисния период ищецът не може да се позове на клаузата на чл. 6.2 от Договора за неплащане на три последователни вноски. Алтернативно, в случай, че съдът приеме, че е настъпила предсрочна изискуемост на кредита особеният представител поддържа, че не следва да се прилага разпоредбата на чл. 4.4 от Договора като договорена в противоречие с разпоредбата на чл. 24 ал. 1 т. 1 от ЗКСД и се развиват подробни доводи в тази насока, като се прави извод, че същата води до капитализиране на лихва към главницата по време на гратисния период в противоречие с разпоредбата на чл. 10 ал. 3 от ЗЗД. Поддържа се, че натрупаната през възнаградителния период лихва не съставлява падежирала главница или предсрочно изискуема главница и не са налице основания за присъждането ѝ като главница по кредита, а с оглед разпоредбите на ГПК съдът не би могъл да присъди същата на различно от претендираното основание. При съобразяване на заключението на приетата СИЕ, в случай, че съдът приеме, че Договорът е действителен и са налице условия за предсрочна изискуемост на кредита, особеният представител приема, че ответникът дължи само сумата от **79 805,74 лв.**, представляваща сбор от падежиралите непогасени вноски за главница и предсрочно изискуема главница по договора, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК – 26.11.2021 г. до окончателното плащане на вземането, като искът за разликата до предявения размер следва да бъде отхвърлен като неоснователен предвид нищожността на клаузата на чл. 4.4 от Договора, въз основа на която към усвоената главница е капитализирана начислената възнаградителна лихва по кредита за гратисния период, сумата от **4 529,87 лв.**, представляваща редовна възнаградителна

лихва по Договора за периода от 05.04.2021 г. до 05.06.2022 г., изчислена при съобразяване на реално усвоената главница по кредита, дължима в края наgratisния период в размер на **79 805,74 лв.**, като искът за разликата до предявения размер следва да бъде отхвърлен като неоснователен. Иска се от съда да бъдат отчетени като погасени внесените от ответника парични суми през периода 05.04.2021 г.- 20.09.2022 г. в размер на **8 158,90 лв.**, установени със заключението на СИЕ, стр. 3, таблица първа. С оглед гореизложеното се иска отхвърляне на исковите изцяло или частичното им уважане само за посочените по-горе парични суми.

Съдът, като съобрази становищата на страните и представените по делото доказателства, прецени ги по реда на чл. 12 и чл. 235 ГПК поотделно и в тяхната съвкупност и прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът е сезиран с обективно съединени осъдителни искове по реда на 422 вр. 415 ал. 1 т. 3 от ГПК с правно основание чл. 430 ТЗ вр. чл. 79 ал. 1, чл. 86 и чл. 92 от ЗЗД, предявени от „Кей Би Си Банк България“ /преди, „Райфайзенбанк /България/“ ЕАД, гр. София, ЕИК ***** против Р. А. К. за осъждане да заплати на Банката - ищец общо на паричните суми в размер на **110 589,95 лв.**, за които е отказано да се издаде заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 417 ГПК по ч.гр.д. № 7395/2021 г. по описа на ПлРС, както следва: сумата от **107 396,75 лв.**, представляваща изискуема главница, от която **2 349,89 лв.** редовно падежирали главници за периода от 05.07.2021 г. до 05.10.2021 г. и **105 046,86 лв.**, предсрочно изискуема главница към 01.11.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението - **26.11.2021 г.** до изплащане на вземането, сумата от **2 392,25 лв.**, представляваща изискуема редовна възнаградителна лихва за периода от 05.06.2021 г. до 31.10.2021 г. вкл., сумата от **47,46 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху редовно падежирали главници за периода от 05.07.2021 г. до 05.10.2021 г., начислена за периода от 05.07.2021 г. до 31.10.2021 г. вкл., сумата от **729,49 лв.**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху предсрочно изискуемата главница за периода от 01.11.2021 г. до 25.11.2021 г. вкл., сумата от **24 лв.** за разноски за уведомление чрез ЧСИ Ц.Н., рег. № 756 и район на действия ПОС. **При условие на евентуалност, в случай, че съдът приеме, че предсрочната изискуемост е обявена с връчване на ИМ,** съдът е сезиран с обективно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 430 ТЗ вр. чл. 79 ал. 1, чл. 86 и чл. 92 от ЗЗД, предявени от „Райфайзенбанк /България/“ ЕАД, гр. София, ЕИК ***** против Р. А. К. за осъждане на ответника да заплати в полза на Банката следните парични суми: сумата от **3 949,01 лв.**,

представляваща редовно падежирали главници за периода от 05.08.2021 г. до 05.01.2022 г., сумата от **103 052,79 лв.**, предсрочно изискуема главница към 02.02.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на получаване на препис от ИМ до изплащане на вземането, сумата от **3 434,09 лв.**, представляваща просрочена редовна възнаградителна лихва за периода от 05.07.2021 г. до 05.01.2022 г. вкл., сумата от **561,07 лв.**, представляваща начислена редовна лихва върху главницата за периода от 05.01.2022 г. до 01.02.2022 г. вкл., сумата от **87,73 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху редовно падежирали главници за периода от 05.08.2021 г. до 01.02.2022 г. вкл., сумата от **24 лв.** за разноски за уведомление чрез ЧСИ Ц.Н., рег. № 756 и район на действия ПОС.

Установява се от приложеното към доказателствата ч.гр.д. № 7395/2021 г. по описа на ПЛРС, че Банката – ищец е подала заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК на **26.11.2020 г.** в ПЛРС против ответника Р. А. К. като длъжник, към което като документи по чл. 417 ГПК е представила извлечение от счетоводните книги по сметка по договор за студентски кредит от 12.03.2014 г. и заверени преписи от договор за студентски кредит от 12.03.2014 г., ведно с погасителен план към него, писмо за предсрочна изискуемост изх. № 810-186/09.09.2021 г., молба - възлагателно писмо до ЧСИ Ц.Н., рег. № 756 и район на действие ПОС, вх. № 6936/11.09.2021 г., разписка от 17.10.2021 г. за залепване на уведомление по чл. 47 ал. 1 от ГПК, подписана от призовкар при ЧСИ Ц.Н., исканшя за усвояване на средства от студенски кредит, подписани на 12.03.2014 г. и 13.01.2020 г. от ответника, уверения от 19.09.2014 г., 26.02.2015 г., 04.04.2019 г., издадени от МУ – Плевен, платежно нареждане за сумата от 24 лв. от 17.09.2021 г. в полза на ЧСИ Ц.Н., документ за продължително пребиваване в РБ на ответника, издаден от МВР Плевен.

Установява се, че със заявлението е поискано издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 т. 1 от ГПК за следните парични суми: сумата от **107 396,75 лв.**, представляваща изискуема главница, от която **2 349,89 лв.** редовно падежирали главници за периода от 05.07.2021 г. до 05.10.2021 г. и **105 046,86 лв.**, предсрочно изискуема главница към 01.11.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението - **26.11.2021 г.** до изплащане на вземането, сумата от **2 392,25 лв.**, представляваща изискуема редовна възнаградителна лихва за периода от 05.06.2021 г. до 31.10.2021 г. вкл., сумата от **47,46 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху редовно падежирали главници за периода от 05.07.2021 г. до 05.10.2021 г., начислена за периода от 05.07.2021 г. до 31.10.2021 г. вкл., сумата от **729,49 лв.**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху предсрочно изискуемата главница за периода от 01.11.2021 г. до 25.11.2021 г. вкл., сумата от **24 лв.** за разноски за уведомление чрез ЧСИ Ц.Н., рег. № 756 и район на действия ПОС.

Установява се, че с разпореждане № 260580/05.03.2021 г. по ч.гр.д. № 5198/2020 г., ПЛРС е отказал издаване на заповед за незабавно изпълнение въз

основа на заявлението поради изтичане на срока на предоставения статут на продължително пребиваване на ответника в страната на 21.08.2020 г., данните за напускане на страната от ответника и липсата на регистрирани влизания до датата на издаване на справка от ОД на МВР Плевен. Установява се, че със същото разпореждане ПлРС на основание чл. 415 ал. 1 т. 3 вр. ал. 3 и ал. 4 от ГПК е указал на Банката – заявител да предяви осъдителен иск за вземането си против длъжника в 1 - месечен срок, като разпореждането е връчено на Банката на **04.01.2022 г.** и ИМ, депозирана на **02.02.2022 г.** се явява подадена в указания от ПлРС законен срок.

При съобразяване на посочените по-горе писмени доказателства, съдът приема, че предявените от ищеца „Кей Би Си Банк България“ ЕАД, гр. София, ЕИК ***** против ответника Р. А. К. обективно кумулативно съединени осъдителни искове по реда на чл. 415 ал. 3 вр. ал. 1 т. 3 от ГПК с правно основание чл. 432 ТЗ вр. чл. 79 ал. 1, чл. 92 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД са допустими и следва да бъдат разгледани по същество, **като при настъпване на посоченото от ищеца условие, а именно възприемане от съда на предсрочна изискуемост считано от датата на връчване на ИМ на ответника** следва да бъдат разгледани предявените при условие на евентуалност осъдителни искове, посочени по-горе.

Исковете по чл. 415 ал. 1 т. 3 от ГПК са предявени от активно легитимирана страна, в случая лицето, на което е отказано издаване на заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 417 ГПК по ч.гр.д. № 7995/2021 г. по описа на ПлРС против пасивно легитимирана страна, в случая длъжника посочен в заявлението по чл. 417 от ГПК за издаване на заповед за незабавно изпълнение. Исковете са предявени в срока по чл. 415 ал. 1 от ГПК. Спорът с оглед цената на иска за главницата е родово подсъден на окръжен съд. Предявените при условие на евентуалност втора група осъдителни искове са предявени между същите страни по същото спорно облигационно правоотношение.

Съгласно разпоредбата на чл. 430 ал. 1 от ТЗ с договора за банков кредит Банката се задължава да отпусне на заемателя парична сума за определена цел и при уговорени условия и срок, а заемателят се задължава да ползва сумата съобразно уговореното и да я върне след изтичане на срока. Съгласно ал. 2 на същата разпоредба заемателят плаща лихва по кредита, уговорена с банката. Съгласно разпоредбата на чл. 432 ал. 1 ТЗ освен в предвидените в договора случаи Банката може да иска предсрочно връщане на сумата по кредита, когато: 1. той не се ползва за целта, за която е получен; 2. заемателят представя неверни сведения; 3. обезпечението стане недостатъчно и след покана не бъде допълнено в срок; 4. заемателят не връща други заеми към банката поради сериозно влошаване на финансовото си състояние. Съгласно разпоредбата на чл. 60 ал. 2 от Закона за кредитните институции, когато кредитът или отделни вноски от него не бъдат издължени на договорените дати за плащане, както и в случаите, когато кредитът бъде обявен за предсрочно изискуем поради неплащане в срок на една или повече

вноски по кредита, банката може да поиска издаване на заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 418 от Гражданския процесуален кодекс въз основа на извлечение от счетоводните си книги.

С оглед изложеното в ИМ, че задълженията на ответника произтичат от неизпълнението на задължението му на кредитополучател по договор за студентски кредит от **12.03.2014 г.**, в тежест на ищеца е да докаже, че към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение са налице изискуеми парични вземания в претендираните размери за главница, възнаградителна лихва, лихва за забава и такси, произтичащи от неизпълнение на задължението на ответника по посочения договор за кредит. В тежест на Банката – ищец е да докаже, че към тази дата са били налице основанията, уговорени в договора за кредит и същият е станал предсрочно изискуем, както и че предсрочната изискуемост е обявена на кредитополучателя. В тежест на Банката е да докаже с оглед възраженията на ответника, че клаузите на договора са индивидуално договорени между страните. В тежест на ответника е да докаже, че е изпълнявала задълженията си по договора за кредит като е погасил на падежа всяка от договорените вноски по кредита или че е погасил изцяло задълженията си по договора за кредит, както и възраженията си по действителността на договора за кредит.

Установява се от представените с ИМ от ищеца по делото договор за студентски кредит, сключен на **12.03.2014 г.** между страните на български и английски език, ведно с погасителен план към него /л. 10-21/, че Банката – ищец „Кей Би Си Банк България“ /преди „Райфайзенбанк България“/ ЕАД, гр. София, в качеството на кредитодател е предоставила на ответника Р. А. К., в качеството на кредитополучател кредит в размер на **82 144,92 лв.** с цел заплащане на 12 бр. такси за обучение, всяка в размер на **6 845,41 лв.**, като кредитополучателят може да усвоява суми по кредита два пъти в рамките на една учебна година от всяка година на обучение, но не по-късно от последната дата на заплащане на таксата за обучение за съответния семестър. Установява се от чл. 2.1 на Договора, че същият е с краен срок за погасяване **05.03.2031 г.** Установява се от чл. 2.5.1 на Договора, че Банката е следвало да превежда сумите директно на МУ Плевен по посочена в договора банкова сметка, а от чл. 2.5.2 на Договора, че средствата за първата такса, дължима за първия семестър на първата година от обучението се превеждат по сметка на кредитополучателя в случай, че са платени преди сключване на договора за кредит и се представи на Банката документ, удостоверяващ заплащането им. Установява се от чл. 3.1 от Договора, че за ползвания кредит кредитодателят се е задължил да заплаща на Банката фиксирана годишна лихва в размер на **7 %**, която се начислява от датата на усвояване на сумата по кредит на база 360

дни годишно за ползване на всяка сума по кредита при 30 дни в месеца и 360 дни в годината, вкл. първия и без последния период. Установява се от чл. 3.4 от Договора, че в случай на недостатъчно плащане за покритие на задълженията на кредитополучателя по договора, същите се погасяват в следния ред: 1. просрочена лихва, 2. лихва за забава, 3. просрочена главница, 4. редовна главница, освен ако страните не се уговорят изрично за друго, като при обявена предсрочна изискуемост на кредита Банката може да не се спазва тази договорена поредност. Установява се от чл. 4.2 и чл. 4.3 от Договора, че при погасяване на кредита кредитополучателят ползва 84 месеца гратисен период, считано от датата на сключване на договора до 05.03.2021 г., по време на който не дължи плащане на главницата и лихва по кредита. Установява се от чл. 4.4 от Договора, че по време на гратисния период Банката начислява лихва върху усвоената част от кредита съгласно действащия погасителен план, като начислената лихва се капитализира годишно. Установява се от чл.4.5 от Договора, че гратисният период, уговорен в чл. 4.2 може да бъде удължен, след като кредитополучателя подаде писмено уведомление до Банката, придружено от всички изискани от Банката документи за настъпване на едно от следните събития: прекъсване на обучението на студента за срок от две години поради болест или майчинство, записване на обучение в следваща образователно-квалификационна или образователна и научна степен „доктор“ в рамките на гратисния период и сключване на договора за кредит за срок, равен на срока на обучение съгласно учебния план. Установява се от чл. 4.8 от договора, че кредитът следва да бъде погасен на 120 равни анюитетни вноски, всяка една от **1 280,58 лв.**, дължими до 5 –то число на съответния месец, считано от 05.04.2021 г. до 25.03.2031 г. съгласно погасителния план неразделна част от договора. Установява се, че в чл. 4.12 – 4.14 страните са посочили възможност за кредитополучателят да погасява предсрочно задълженията си по кредита, в който случай страните могат да постигнат и съгласие за изменение на начина на погасяване на кредита, но също така са се договорили, че предсрочните погашения не освобождават кредитополучателя от задължението да осигурява ежемесечно постъпление на погасителните вноски съгласно чл. 4.8 от договора. Установява се от чл. 4.15 на Договора, че страните са уговорили право на кредитополучателя за отсрочване на задълженията след изтичане на гратисния период при писмено поискване, придружено с изисканите от Банката документи за едно от следните събития:

трайна неработоспособност 70 % или над 70 % за срока посочен в ЕР на ТЕЛК, но не повече от три години от датата на инвалидизиране, записване в редовна форма на обучение за придобиване на следваща образователна степен „доктор“ в рамките на една година след изтичане на гратисния период по чл. 4.2, за срока на обучение съгласно учебния план за съответната специалност и научнообразователна степен. Установява се, че в чл. 6.2 от Договора страните са постигнали съгласие, че Банката може да обяви кредита за предсрочно изискуем при неплащане на три последователни погасителни вноски. Установява се, че в т. 9.3 от договора страните са постигнали съгласие всички уведомления и изявления във връзка с този договор да бъдат правени в писмена форма и да се считат получени от кредитополучателя, ако по факс, лично доставяне или чрез изпращане по пощата или куриерска фирма достигнат до адресите на страните, посочени в договора или в уведомлението за промяна на адрес по чл. 5.1.2 от договора. Установява се, че в чл. 9.3 от Договора кредитополучателят е посочил адрес за кореспонденция: гр. Плевен, „*****“, както и че в чл. 9.4 от Договора кредитополучателят е посочил съдебен адресат, чрез който да получава кореспонденция по чл. 9.3 от договора, както и съобщения от съдебните и съдебно-изпълнителните органи в страната по дела на Банката във връзка с процесния договор за кредит – Б.И.М., с. „*****“, „*****“.

Установява се от представения по делото погасителен план, подписан от страните по договора за кредит и неразделна част от него, че в същият са посочени: общата сума на разрешения кредит в размер на **82 144,92 лв.**, датата на усвояване на всеки от 12 - те транша по договора за кредит за периода 12.03.2014 г. – 05.09.2019 г. в размер на **6 845,41 лв.** всеки от тях, първата дата на начисляване на лихвата по кредита, респ. размера на непогасената главница, сумите, начислявани веднъж годишно поради капитализация на лихвата, договорната ежемесечна лихва по кредита, месечните погасителни вноски в размер на **1 280,58 лв.** всяка, дължими след изтичане на гратисния период, първата от които с падеж 05.04.2021 г., а последната с падеж 05.03.2031 г., общият размер на подлежащите на плащане главници и лихви по кредита при изпълнението му съгласно договора в общ размер на **153 669,60 лв.**, от които **110 291,30 лв.** - главница, а **71 524,24 лв.** – възнаградителна лихва.

Установява се от представените по делото 12 бр. искания за усвояване

на средства от студенски кредит за периода от 12.03.2014 г. до 13.01.2020 г. /л. 143-154/, подписани от ответника, че същият е поискал посочените суми за 12 бр. семестриални такси да бъдат преведени по посочена от него банкова сметка за семестриални такси зимни и летни за обучение във всеки от курсовете от първи до шести вкл., като върху всяко от исканията срещу подпис ответникът е потвърдил, че владее български език и разбира текста на посочените документи и задълженията, които пораждат.

Установява се от представените по ч.гр.д. № 7395/2021 г. по описа на ПЛРС /л.29,30,32/ уверения от 19.09.2014 г., 26.02.2015 г., 04.04.2019 г., издадени от МУ – Плевен, че същите установяват обучението на ответника до съответния момент в специалност „медицина“, редовна форма на обучение в 12 семестъра, семестриалната такса и срока ѝ за плащане, респ. че към 04.04.2019 г. ответникът е в шеста година на обучение, 11 семестър и има срок за полагане на последен държавен изпит 01.03.2020 г..

Установява се от представеното по делото писмо за предсрочна изискуемост изх. № 810-186/09.09.2021 г. /л. 27/, че Банката - ищец чрез пълномощника си Х.Й. е направила писмено изявление до ответника за упражняване на правото на Банката да обяви цялото задължение по кредита към **09.09.2021 г.** за предсрочно изискуемо поради неплащане на дължимите на Банката за периода 05.06.2021 г. – 08.09.2021 г. месечни вноски в необходимия размер, както и за предсрочната изискуемост по кредита на следните парични суми в общ размер на **110 066,05 лв.**, от които **108 112,27 лв.** – главница и **1 953,78 лв.** – лихви, такси и комисионни и покана същите да бъдат заплатени доброволно и незабавно. Уставява се от представените по ч.гр.д. № 7395/2021 г. по описа на ПЛРС /л.24/ молба от Банката до ЧСИ Ц.Н., рег. № 756 и район на действие ПОС, вх. № 6936/11.09.2021 г. и платежно нареждане /л. 33, че Банката е възложила на ЧСИ при условията на чл. 18 ал. 5 от ЗЧСИ да връчи на ответника уведомление изх. № 810-186/09.09.2021 г., съдържащо изявление за предсрочна изискуемост на дължимите суми по процесния договор за кредит, за което е заплатила на ЧСИ такса в размер на **24 лв.** Установява се от представената по делото /л.28/ разписка, подписана от призовкар при ЧСИ Ц.Н., че по възлагане от Банката - ищец ответникът е търсен трикратно в периода 15.09.2021 г.- 17.10.2010.2021 г.на адрес гр. Плевен, у***** и не е намерен, събрани са данни, че наемателите на

жилището се сменят често, поради което на 17.10.2021 г. е залепено уведомление по чл. 47 ал. 1 от ГПК на входната врата на адреса.

Установява се от представената по делото справка от Група „Миграция“ към ОД на МВР – Плевен /л.82/, че ответникът е с настоящ адрес: гр. Плевен, ***** от 2019 г., различен от адреса, вписан в документа му за постоянно пребиваване, издаден от ОД на МВР Плевен през 2015 г. и от адреса, посочен в договора за кредит. Установява се от върното съобщение до ответника по реда на чл. 131 от ГПК, че съдебният адресат, посочен в договора за кредит Б.И.М. от с. ***** е починал на 24.06.2020 г., а домът му е необитаем.

Установява се от представеното с ИМ извлечение от сметката на ответника към **25.11.2021 г.** /л. 26 от делото/, подписано от служител на Банката – ищец, че в същото е отбелязано последно плащане по договора за кредит на 28.10.2021 г., дата на настъпване на предсрочната изискуемост **01.11.2021 г.**, дни в просрочие – 144, брой просрочени вноски към датата на подаване на заявление за незабавно изпълнение – 4 бр., общ размер на просрочените задължения **4 211,07 лв.** с падежи 05.07.2021 г., 05.08.2021 г., 05.09.2021 г. и 05.10.2021 г. и общ размер на задълженията от **110 589,95 лв.**, съвпадащ по пера с исковата претенция, заявена със заявлението по чл. 417 от ГПК и ИМ.

Установява се от заключението на вещото лице П. М. по приетата СИЕ /л.120-131/, което като компетентно и безпристрастно изготвено и неоспорено от страните съдът възприема изцяло, че същото е работило по задачите, поставени от ищеца, съда и ответника и е определило дължимите суми по кредита при съобразяване на различни моменти на предсрочна изискуемост на кредита. Установява се от заключението, че кредитът по договора между страните е усвоен изцяло през периода 12.03.2014 г. – 14.01.2020 г. чрез 12 бр. преводи, всеки от които в размер на **6 845,41 лв.**, първият от които по банкова сметка на ответника, разкрита в Банката – ищец, а 11 бр. по сметка на МУ като общо преведената сума по кредита в полза на ответника е в размер на **82 144,92 лв.** Вещото лице установява, че за периода от 05.04.2021 г. до 05.09.2022 г. по сметката на кредитополучателя са постъпили парични суми в общ размер от **8 158,90 лв.**, както следва: **9,60 лв.** на 05.04.2021 г., **668,67 лв.** на 26.04.2021 г., **671,67 лв.** на 26.05.2021 г., **676,27 лв.** на 28.06.2021 г., **680,66**

лв. на 27.07.2021 г., **679,66 лв.** на 26.08.2021 г., **678,99 лв.** на 27.09.2022 г., **689,19 лв.** на 28.10.2021 г., **689,54 лв.** на 29.12.2021 г., **684,31 лв.** на 26.05.2022 г., **675,83 лв.** на 27.06.2022 г., **685,64 лв.** на 26.07.2022 г., **668,87 лв.** на 05.09.2022 г. Вещото лице установява, че съгласно счетоводните записвания на Банката - ищец с постъпилата сума от **8 158,90 лв.** са погасени **4 754,71 лв.** по кредита и начислени разноси в размер на **3 404,19 лв.** Вещото лице установява, че лихвата, дължима от ответника на Банката съгласно Договора за гратисния период и начислена за периода от 12.03.2014 г. до 05.03.2021 г. е в размер на **27 410,98 лв.** Установява, че след като е капитализирана чрез сумиране към главницата, възнаградителната лихва по кредита е участвала като основа за начисляване на следващата възнаградителна лихва. Установява, че в края на гратисния период – 05.03.2021 г. дължимата главница по кредита е в размер на **109 555,90 лв.**, представляваща сбор от реално усвоената сума по кредита в размер на **82 144,92 лв.** и капитализираната възнаградителна лихва в размер на **27 410,98 лв.** Установява, че съгласно счетоводните записвания за периода от 05.04.2021 г. до 28.10.2021 г. ответникът е заплащал частично и на дати, различни от договорените падежи, като не е заплатил в пълен размер и на падежа нито една от погасителните вноски. Установява, че на **01.11.2021 г.** Банката е отчела падежа на 7 месечни вноски, начислена просрочена главница в размер на **4 509,02 лв.** и начислена просрочена лихва в размер на **4 395,24 лв.**, от които след отчитане на плащане на парични суми в общ размер на **4 754,71 лв.** и погасяване последователно просрочените главници и просрочени лихви до **01.11.2021 г.** са останали дължими: просрочена главница в размер на **2 349,88 лв.** /4 509,02 лв. - 2159,14 лв./ и просрочена лихва **1 861,18 лв.** /4 395,24 лв. – 2 534,06 лв./. Вещото лице установява, че към **01.11.2021 г.** съгласно счетоводните записвания на Банката дължимите суми са както следва: дължима главница по кредита в общ размер на **107 396,76 лв.**, от която предсрочно изискуема главница в размер на **105 046,88 лв.** и неплатената падежираля главница в размер на **2 349,88 лв.**; дължима неплатена възнаградителна лихва в общ размер на **2 392,25 лв.**, от която лихва в общ размер от **1 861,18 лв.** за периода 05.08.2021 г. до 05.10.2021 г. и лихва в размер на **531,07 лв.** за периода 05.10.2021 г. до 31.10.2021 г.; начислено обезщетение за забавено плащане на падежираляте главници за периода от 05.07.2021 г. до 05.10.2021 г. в общ размер на **60,08**

лв., от които като платени са отчетени **12,63 лв.** и неплатени са останали **47,45 лв.**.. Вещото лице установява, че към **26.11.2021 г.** /датата на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК/ съгласно счетоводните записвания на Банката наред с посочените по-горе като дължими парични суми е начислено и обезщетение за забавено плащане на падежиралата главница в размер на **105 046,88 лв.** за периода от 01.11.2021 г. до 26.11.2021 г. в размер на **729,49 лв.**, при което общо дължимия размер на обезщетението за забава към този момент е **776,95 лв.**.. Вещото лице съобразно поставената от ищеца задача е изчислило размера на дължимите суми по кредита към датата на подаване на ИМ – **02.02.2022 г.** и датата на изготвяне на заключението – **20.09.2022 г.**, възприети като дати на предсрочна изискуемост, като е посочило размера на дължимите суми за главница, лихви и обезщетение за забава към посочените дати при съобразяване само на извършените плащания по кредита до **01.11.2022 г.**.. Вещото лице установява, че към **02.02.2022 г.** дължимите суми по кредита са както следва: дължима главница в общ размер на **107 396,76 лв.**, от която предсрочно изискуема главница в размер на **103 057,53 лв.** и неплатената падежирала главница в размер на **4 339,23 лв.**; дължима неплатена възнаградителна лихва в общ размер на **4 249,03 лв.**, от която лихва в общ размер от **3 687,94 лв.** за периода 05.08.2021 г. до 05.01.2022 г. и лихва в размер на **561,09 лв.** за периода 05.01.2022 г. до 02.02.2022 г.; начислено обезщетение за забавено плащане на падежиралите главници за периода от 05.07.2021 г. до 05.01.2022 г., изчислени за периода 05.07.2021 г. до 02.02.2022 г. в общ размер на **124,01 лв.**.. Вещото лице установява, че към **20.09.2022 г.** дължимите суми по кредита са както следва: дължима главница в общ размер на **107 396,76 лв.**, от която предсрочно изискуема главница в размер на **97 579,72 лв.** и неплатената падежирала главница в размер на **9 817,04 лв.**; дължима неплатена възнаградителна лихва в общ размер на **8 671,04 лв.**, от която лихва в общ размер от **8386,43 лв.** за периода 05.08.2021 г. до 05.09.2022 г. и лихва в размер на **284,61 лв.** за периода 05.09.2022 г. до 20.09.2022 г.; начислено обезщетение за забавено плащане на падежиралите главници за периода от 05.07.2021 г. до 05.09.2022 г., изчислени за периода 05.07.2021 г. до 20.09.2022 г. в общ размер на **584,72 лв.**.. Вещото лице по поставената от ответника задача заключава, че размерът на възнаградителната лихва по кредита за гратисния период от 12.03.2014 г. до 05.03.2021 г. без капиталиция на лихвата към главницата е в размер на

23 825,83 лв. По поставените от съда задачи, вещото лице заключава при съобразяване само на усвоена главница в размер на **82 144,92 лв.** без или капитализираната лихва в размер на **27 410,98 лв.** и извършените плащания от ответника към **01.11.2021 г.**, както и без съобразяване на възнаградителна лихва в размер на **23 825,83 лв.** заgratisния период, че дължимите суми по кредита при предсрочна изискуемост на тази дата биха били: усвоена и непогасена главница в размер на **79 805,74 лв.**, в това число редовно изискуема главница по падежирали вноски за периода 05.08.2021 г. до 05.10.2021 г. в размер на **1 041,68 лв.** и предсрочно изискуема главница в размер на **78 764,06 лв.**; дължима редовна възнаградителна лихва в размер на **1 319,57 лв.**, от която **921,37 лв.** - редовна лихва върху предсрочно изискуема главница за периода 05.09.2021 г. – 05.10.2021 г. и редовна лихва върху предсрочно изискуема главница в размер на **398,20 лв.** за периода 05.10.2021 г. до 31.10.2021 г.; дължимо обезщетение за забава в размер на **5,62 лв.**, изчислено за периода 05.08.2021 г. до 31.10.2021 г. върху падежиралите главници за периода 05.08.2021 г. – 05.10.2021 г.. Установява се от таблицата в приложение № 4, неразделна част от заключението, че при тези изчисления вещото лице е установило по-нисък размер на погасителната вноска в размер на **953,77 лв.**, който е резултат от намаляване на олихвяемата главница с капитализираната лихва и е отчитало извършените частични плащания от ответника, с които се погасяват начислените към момента на плащане лихва за забава, падежирала възнаградителна лихва и падежирала главница. Вещото лице посочва в таблицата на л. 11 от заключението, че при този вариант просрочената главница за периода е в общ размер на **3 380,86 лв.**, от които след отчитане на плащане на **2 339,18 лв.** остават неплатени падежирали главници в посочения по-горе размер от **1 041,68 лв.**, просрочената възнаградителна лихва за периода е в общ размер на **3 295,53 лв.**, от които след отчитане на плащане на **2 374,16 лв.** остават неплатена падежирала възнаградителна лихва в посочения по-горе размер от **921,37 лв.** Установява се от таблицата в приложение № 4, неразделна част от заключението, че при този вариант лихвата за забава върху неплатената падежирала главница е в размер на общата сума от **46,98 лв.**, от която след отчитане на плащане на сумата от **41,36 лв.** остава неплатено обезщетение за забава в размер на **5,62 лв.** По поставената от съда задача като втори вариант, вещото лице заключава при съобразяване само на усвоена главница в размер на **82 144,92**

лв. /без капитализирана лихва и без възнаградителна лихва за гратисния период/ и извършените плащания от ответника към **07.06.2022 г.** /датата на връчване на ИМ на особения представител на ответника/, че дължимите суми по кредита при предсрочна изискуемост на тази дата биха били: усвоена и непогасена главница в размер на **79 805,74 лв.**, в това число редовно изискуема главница по падежирали вноски за периода 05.08.2021 г. до 05.06.2022 г. в размер на **5 077,89 лв.** и предсрочно изискуема главница в размер на **74 727,85 лв.**; дължима редовна възнаградителна лихва в размер на **4 529,87 лв.**, от която **4 515,34 лв.** - редовна лихва върху предсрочно изискуема главница за периода 05.09.2021 г. – 05.06.2022 г. и редовна лихва върху предсрочно изискуема главница в размер на **14,53 лв.** за 06.06.2022 г.; дължимо обезщетение за забава в размер на **188,05 лв.**, изчислено за периода 05.08.2021 г. до 06.06.2023 г. върху падежиралите главници за периода 05.08.2021 г. – 05.06.2022 г.. Установява се от таблицата в приложение № 5, неразделна част от заключението, че и при тези изчисления вещото лице е установило по-нисък размер на погасителната вноски в размер на **953,77 лв.**, както и че е отчело само извършените плащания от ответника за периода 05.04.2021 г. до 28.10.2021 г., респ. не е отчело извършените плащания от ответника за периода 29.12.2021 г. до 05.09.2022 г. в размер на **3 404,19 лв.**, които ответника счетоводно е отразил като погасени съдебни разноси. Вещото лице посочва в таблицата на л. 12-13 от заключението, че при този вариант просрочената главница за периода е в общ размер на **7 147,07 лв.**, от които след отчитане на плащане на **2 339,18 лв.** остават неплатени падежирали главници в посочения по-горе размер от **5 077,89 лв.**, просрочената възнаградителна лихва за периода е в общ размер на **6 879,90 лв.**, от които след отчитане на плащане на **2 374,16 лв.** остават неплатена падежирала възнаградителна лихва в посочения по-горе размер от **4 529,87 лв.** Установява се от таблицата в приложение № 5, неразделна част от заключението, че при този вариант лихвата за забава върху неплатената падежирала главница е в размер на общата сума от **229,41 лв.**, от която след отчитане на плащане на сумата от **41,36 лв.** е остава неплатено обезщетение за забава в размер на **188,05 лв.** Установява се, че при този вариант вещото лице не е отчело извършените плащания на ответника за периода 29.12.2021 г. – 07.06.2021 г. в размер на **1 373,85 лв.**, които ответникът счетоводно е отразил като погасени съдебни разноси. Вещото лице посочва в

заклучението, че при извършване на изчисленията по вариантите посочени от съда не е съобразявало размера на възнаградителната лихва, начислена през гратисния период в размер на **23 825,83 лв.**

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Договорът за студентски кредит е уреден в специалния Закон за кредитиране на студенти и докторанти /ЗКСД/, в разпоредбата на чл. 17 ал. 5 на който потребителската закрила срещу неравноправни клаузи е предвидена изрично, като е посочено, че за договора за кредит по този закон се прилагат и чл. 143 - 148 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/. Съгласно разпоредбите на чл. 17 ал. 6 и ал. 7 от ЗКСД когато не са спазени изискванията на чл. 17 ал. 1 и 4 и чл. 18 ал. 3 от ЗКСД, както и изискванията за задължителните реквизити на договора за кредит, предвидени в типовия договор по чл. 7 от ЗКСД договорът за кредит е недействителен, в който случай кредитополучателят е длъжен да върне само чистата стойност на кредита, но не дължи лихви, такси или други разходи. Съгласно разпоредбите на чл. 16 ал. 1 и ал. 3 от ЗКСД студентите и докторантите могат да подадат искане за отпускане на кредит и сключване на договор с всяка банка, подписала типов договор по чл. 7, като в случай че договор за кредит при условията на този закон е сключен с банка, която не е подписала типов договор по чл. 7, кредитополучателят е длъжен да върне само чистата стойност на кредита, но не дължи лихви, такси или други разходи. Съгласно разпоредбите на чл. 23 ал. 1 и ал. 3 от ЗКСД кредитополучателят не дължи плащане на главницата и лихвите по кредита по време на гратисния период, но по време на същия банката начислява лихва върху кредита. Съгласно ал. 2 на същата разпоредба гратисният период е периодът от сключването на договора за кредит до изтичане на една година от първата дата за провеждане на последния държавен изпит или защита на дипломна работа съгласно учебния план за съответната специалност и образователно-квалификационна степен, съответно от датата, на която изтича определеният срок на докторантурата, като в ал. 5 на същата разпоредба са посочени условията, при които гратисния период се удължава по искане на кредитополучателя и при настъпване на предвидените в закона предпоставки за това.

Ответникът е физическо лице, получател на финансова услуга по

договор с търговец, сключил договора в рамките на търговската си дейност, като получената финансова услуга от ответникът не е предназначена за извършване на търговска или професионална дейност, поради което следва да се приеме, че ответникът има качеството на потребител по § 13 т. 1 от ЗЗП и дължи преценка и произнасяне относно наличието на неравноправни клаузи в договора и индивидуалното им договаряне.

Като съобрази представените по делото писмени доказателства и заключението на СИЕ, съдът приема за безспорно установено по делото, че между страните е налице сключен на **12.03.2014 г.** договор за студентски кредит, по силата на който Банката – ищец е превела през периода от 12.03.2014 г. до 14.01.2020 г. вкл. по банкова сметка на ответника и по банкова сметка на МУ - Плевен чрез дванадесет превода общо сумата от **82 144,92 лв.**, съответстваща на размера на отпуснатия кредит, поради което може да се направи обоснован извод, че възраженията на ответника в тази насока са неоснователни, а отпуснатият кредит е усвоен изцяло от ответника съобразно Договора. Разпоредбата на чл. 2.5.2 от Договора допуска по искане на кредитополучателя да му бъде възстановена платена преди сключването му такса за обучение при представяне на доказателства за това и с оглед направеното искане на кредитополучателя в тази насока, съдът приема, че плащането е извършено в съответствие с Договора.

Безспорно се установи по делото, че съгласно Договора между страните за гратисния период от 12.03.2014 г. до 05.03.2021 г. ответникът не е дължал заплащане на погасителни вноски по кредита, а Банката – ищец е имала право да начислява годишна възнаградителна лихва по кредита в размер на **7 %** годишно, както и да капитализира веднъж годишно натрупаната лихва по кредита. Ответникът се е задължил да заплати на Банката - ищец за периода от 05.04.2021 г. до 05.01.2031 г. вкл. на 120 месечни погасителни вноски всяка в размер на **1 280,58 лв.** общо сумата от **153 669,60 лв.**, включваща главница и възнаградителна лихва по кредита. Безспорно се установи по делото, че след изтичане на гратисният период до датата на приключване на съдебното дирене пред исковия съд, ответникът е заплащал парични суми по кредита, които до **01.11.2021 г.** са отчетени счетоводно от Банката в общ размер на **4 754,71 лв.** и със същите са погасявани начислените към съответния момент на плащане главници, възнаградителни лихви и обезщетения за забавено плащане на просрочена главница, а с постъпилите от ответника плащания на

парични суми за периода **01.11.2021 г. – 05.09.2022 г.** в общ размер на **3 404,19 лв.** Банката е отчела погасяване на начислени съдебни разноси по делото.

По делото липсват доказателства за приложими Общи условия на Банката към процесния договор за кредит, съобщени предварително на ответника, поради, което съдът приема, че правата и задълженията на страните по договора са тези, които са изрично посочени в него, както и тези произтичащи от императивни норми на ЗКСД и ЗЗД.

Съдът съобрази, че с оглед разпоредбата на чл. 7 от ЗКСД е налице одобрен от съответните министри на образованието и науката и на финансите след съгласуване с надлежен орган образец на типов договор, обнародван в ДВ, съдържащ всички основни елементи на договора за кредит, но приема, че одобряването на типовия договор не санира нищожни клаузи, в случай, че се съдържат в него, а от друга няма пречка страните по договора да постигнат съгласие индивидуално и за други специфични условия по кредита, доказателствената тежест за което е върху Банката – ищец.

В конкретният случай между страните е налице сключен Договор в съответствие с типовия договор по смисъла на чл. 7 от ЗКДС, поради което е спазено изискването на чл. 16 ал. 1 от ЗКДС. При съобразяване на разпоредбите на чл. 17 ал. 1 – ал. 3 от ЗКСД и съдържанието на процесния Договор, съдът приема, отношенията между страните във връзка с предоставеният от Банката на ответника в качеството му на студент по медицина целеви кредит за заплащане на такси за обучение в МУ Плевен са договорени на ясен и разбираем език, като в конкретния случай, въпреки, че ответникът е декларирал, че владее български език договорът е оформен коректно на български и английски език и от съдържанието му се установяват правилата и необходимите документи за отпускане, обслужване, предоговаряне и погасяване на кредита, размера на заетата сума и възнаградителната лихва, гратисния период, в който ответникът не дължи връщане на заетата сума, срокът на връщането ѝ и условията, при които да се извърши това, отговорността на страните в случай на неизпълнение на договора, реда за гарантиране на кредита и погасяването му от държавата вместо кредитополучателите. С оглед гореизложеното и като съобрази също, че съдържанието на типовия договор е обнародвано в ДВ и ответникът е имал

възможност да се запознае и с него, съдът приема за неоснователни възраженията на особения представител на ответника за пълна недействителност на договора за кредит поради това, че на ответника не е предоставена по ясен и разбираем начин преддоговорна информация съгласно чл. 18 ал. 3 от ЗКСД и ответникът не е имал възможност да се запознае с Договора преди да го сключи. При съобразяване на разпоредбите на чл. 23 ал. 2 от ЗКСД и представените по делото писмени доказателства, съдът приема за неоснователни и възраженията на особения представител на ответника за частична или пълна недействителност на договора за кредит поради това, че клаузата на чл. 4.2 от Договора касаеща гратисния период определя само датата, на която започва да тече гратисният период, но не определя датата на изтичането му и настъпване на изискуемостта на кредита в съответствие с разпоредбите на чл. 23 ал. 2 и чл. 24 ал. 2 от ЗКСД. Краят на гратисният период, посочен като начална дата и период от 84 месеца е определяем, поради което според съда крайната му дата 31.03.2021 г. е ясна за страните, като наред с това следва да се посочи, че от погасителният план, подписан от страните, неразделна част от процесния договор също ясно и недвусмислено се установява датата на падежа на първата вноска по кредита, респ. края на гратисния период. Представените по делото уверения, издадени от МУ – Плевен и искания от ответника до Банката регулярно за заплащане на конкретно посочени семестриални такси, респ. заплащането на същите, установено с помощта на приетата СИЕ, безспорно установяват по делото качеството студент на ответника през целият гратисен период, който последователно е преминал обучение от първи до шести курс вкл. по специалност „медицина“ без прекъсване на обучението, както и предварително определения от МУ срок за полагане на последния държавен изпит – 01.03.2020 г. При съобразяване на тази посочена дата на последния държавен изпит на ответника, съдът приема, че клаузата на чл. 4.2 от Договора е договорена в съответствие със законовото изискване на чл. 23 ал. 2 ЗКСД за приключване на гратисния период - изтичането на една година от първата дата за провеждане на последния държавен изпит, тъй като договореният гратисен период по процесния договор е изтекъл на 31.03.2021 г.. Ирелевантна според съда се явява датата, на която ответникът реално е положил последния си държавен изпит, за което липсват доказателства по делото, тъй като законът обвързва изтичането на гратисния период с първата

планирана дата за последния държавен изпит, а не с датата на реално полагане от студента на последен държавен изпит, доколкото този момент зависи изцяло от волята на кредитополучателя и не следва да обвързва кредитора неограничено. Съдът приема за неоснователни и възраженията на особения представител на ответника за частична или пълна недействителност на договора за кредит поради това, че клаузата на чл. 6.2 от Договора даваща правото на Банката да обяви кредита за предсрочно изискуем е неравноправна, сключена в противоречие със закона и добрите нрави, като счита, че основанието за предсрочна изискуемост на кредита е само посоченото в чл. 21 ал. 6 от ЗКСД - при непредоставяне на документ по чл. 10 ал. 3 от ЗКСД, удостоверяващ качеството му на студент с право да се запише за следващ семестър за два поредни семестъра. Съдът приема, че обстоятелството, че ЗКСД е специален закон спрямо ТЗ, ЗКИ и ЗПК и в същият не е изрично предвидено право на Банката да обяви кредита за предсрочно изискуем по чл. 432 ал. 1 от ТЗ не води до извод, че страните по договора нямат право да договорят при неплащане на определен брой вноски по кредита възникване на това право на Банката, предвидено в ТЗ за всички банкови договори за кредит. Правото на Банката да обяви кредита за предсрочно изискуем при неплащане на три последователни месечни вноски, за което страните са постигнали съгласие в процесния договор е предвидено в чл. 29 ал. 1 т. 2 от публикувания в ДВ типов договор и не са нА.а в противоречие със закона, тъй като съставлява право на изправна страна по правоотношението и е последица от неизпълнение на задълженията на кредитополучателя. Липсва законова разпоредба, която да ограничава Банката да потърси правата си по този договорен между страните ред при сключен договор за кредит по ЗКСД, както и задължение на Банката да предложи срок за доброволно изпълнение от страна на кредитополучателя, доколкото разпоредбата на чл. 432 ал. 2 от ТЗ въвежда това изискване само в хипотезата на чл. 432 ал. 1 т. 4 от ТЗ, когато заемателят не връща други заеми към банката поради сериозно влошаване на финансовото си състояние.

Съдът приема за основателни възраженията на особения представител на ответника за нищожност на клаузата на чл. 4.4 от процесния договор в частта ѝ, в която предвижда капитализиране на лихвата към главницата съгласно действащия погасителен план. Безспорно от подписаният от ответника погасителен план, неразделна част от Договора се установява, че

ответникът се е съгласил при реално усвояване на кредит в размер на **82 144,92 лв.** да върне на Банката – ищец главница в размер на **110 291,30 лв.**, като разликата над **82 144,92 лв.** в размер на **27 410,98 лв.** съставлява предварително начислената от Банката към главницата на основание чл. 4.4 от договора капитализирана възнаградителната лихва по кредита. Безспорно се установи, че възнаградителната лихва по кредита е капитализирана веднъж годишно от Банката чрез присъединяването ѝ към усвоената главница по кредита до този момент, след което върху така новосформираната главница е начислявана възнаградителна лихва съобразно договора в размер на **7 %**. Съдът приема, че с разпоредбата на чл. 24 ал. 1 от ЗКСД законодателят е очертал задължителните рамки, при които се формира общият размер на задължението на кредитополучателя по договора за студенски кредит след изтичане на гратисния период, а именно: 1. главницата, чийто размер се определя от сумата на отпуснатите средства за такси и/или издръжка и 2. лихвата, дължима от кредитополучателя за срока на договора за кредит, която съгласно разпоредбата на чл. 23 ал. 3 от ЗКСД се начислява върху кредита в договорения размер. При съобразяване на начина на формиране на претендираната от ищеца главница по време на гратисния период, установен със заключенията на вещото лице по СИЕ и подписаният от страните погасителен план, при който към усвоената сума предназначена за заплащане на учебни такси веднъж годишно Банката е прибавяла и начислената възнаградителна лихва за предходния едногодишен период, върху която сума като цяло е начислява възнаградителна лихва през последващия гратисен период, съдът приема, че клаузата на чл. 4.4 от договора за кредит се явява нищожна като договорена в противоречие със закона по следните съображения: Клаузата е в противоречие с императивната разпоредба на чл. 24 ал. 1 т. 1 от ЗКСД поради включване в изискуемата в края на гратисния период главница по кредита и на суми, които не са реално усвоени за учебни такси, а съставляват възнаградителна лихва по кредита за гратисния период. Клаузата е в противоречие с императивната разпоредба на чл. 10 ал. 3 от ЗЗД, тъй като води до забранения от закона анатоцизъм – начисляване на възнаградителни лихви върху възнаградителна лихва за предходен период, капитализирана към главницата. Анатоцизъм е допустим само в изрично предвидените в наредбите на БНБ случаи и при търговци съгласно разпоредбата на чл. 294 ал. 2 от ТЗ, за приложението на които разпоредби не

са налице доказателства в настоящото производство. Налице и актуална практика на ВКС за липса на основание на банките да прилагат начисляване на лихва върху лихва, която се споделя от окръжния съд. В този смисъл е постановеното решение № 60259/16.12.2021 г. по гр.д. № 687/2021 г., III г.о. на ВКС, в което се цитират и други решения на ВКС в същата насока. Клаузата е в противоречие с императивната разпоредба на чл. 143 т. 19 от ЗЗП и е неравнопоставена, тъй като не позволява на ответника в качеството на кредитополучател да прецени икономическите последици от договора в тази му част към датата на сключването му. Ответникът се ползва с потребителска закрила и е по-слабата икономическа страна в правоотношението, поради което както договорянето на капитализиране на възнаградителната лихва към главницата без подробно в договора да са разписани конкретни данни за методиката и математическия алгоритъм за формиране на лихва за гратисния период, различна от фиксираната в отношенията между страните годишна лихва върху усвоената главница от **7 %**, което води до реално договоряне на лихва върху лихва, при липса на доказателства за индивидуално договоряне на клаузата между страните е недопустимо и води до нищожност на клаузата при условията на чл. 146 ал. 1 от ЗЗП. При тези изводи съдът на А.а, че не следва да обсъжда възраженията на особения представител на ответника за недействителност на клаузата на останалите посочени от същия основания – противоречие с добрите нрави и крайна нужда. С оглед нищожността на клаузата на чл. 4.4 от договора за кредит, съдът приема, че същата не следва да се взема предвид при изчисляване размера на претендираните вземания за главница и възнаградителна лихва. Съдът приема, че съгласно чл. 23 ал. 3 от ЗКСД Банката – ищец има право да начислява възнаградителна лихва върху усвоената главница по време на гратисния период и след това и оглед действителността на клаузата на чл. 3.1 от договора за кредит относно възнаградителната лихва по договора за кредит във фиксиран размер от **7 %** годишно и на останалите клаузи на договора, с изключение на клаузата на чл. 4.4, която нищожността на клаузата следва да бъде преценявана при условията на чл. 26 ал. 4 от ЗЗД като бъдат оставени без уважение като неоснователни и недоказани възраженията на особения представител на ответницата за нищожност на договора като цяло поради противоречие с ЗЗП и ЗКСД.

Съгласно т. 18 на ТР № 4/18.06.2014 г. на ОСГТК на ВКС предсрочната

изискуемост представлява изменение на договора, което за разлика от общия принцип в чл. 20а, ал. 2 ЗЗД, настъпва с волеизявление само на едната страна и при наличието на две предпоставки: обективният факт на неплащането и упражненото от кредитора право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Обявяването на предсрочната изискуемост по смисъла на чл. 60 ал. 2 ЗКИ предполага изявление на кредитора, че ще счита целия кредит или непогасения остатък от кредита за предсрочно изискуем, включително и за вноските с ненастъпил падеж, които към момента на изявлението не са били изискуеми. Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора, ако към този момент са настъпили обективните факти, обуславящи настъпването ѝ. Безспорно се установи по делото с помощта на СИЕ /приложение № 4/, че за периода от 05.04.2021 г. до 05.10.2021 г., респ. към датата на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК пред ПлРС - **26.11.2021 г.** същият не е заплащал в пълен размер в полза на Банката ищец падежиралите вноски по кредита, като конкретно към 09.09.2021 г., датата на изявлението на Банката – ищец за обявяване на предсрочна изискуемост на кредита от начислените падежирали вноски 6 падежирали вноски в общ размер на **7 683,48 лв.** /6 x **1 280,58 лв.**/ ответникът е заплатил просрочена главница в размер на **1 615,62 лв.** и просрочена възнаградителна лихва в размер на **1 746,23 лв.** или общо сумата от **3 361,85 лв.**, съставляваща 2,62 месечни вноски, т.е. напълно към този момент са погасени единствено месечните вноски с падежи 05.04.2021 г. и 05.05.2021 г., месечната вноска с падеж 05.06.2021 г. е погасена частично, а месечните вноски с падежи 05.07.2021 г., 05.09.2021 г. и 05.09.2021 г. не са погасени изцяло. При тези изводи съдът приема, че с неплащането на три последователни погасителни вноски в размер на **3 841,74 лв.** на 05.07.2021 г., 05.09.2021 г. и 05.09.2021 г. от страна на ответника, считано от 06.09.2021 г. в полза на Банката – ищец е възникнало право на основание чл. 6.2 от договора за кредит да обяви кредита за предсрочно изискуем, като връчи уведомление на длъжника в този смисъл. При съобразяване на клаузата на чл. 9.3 вр. чл. 5.1.2 от договора за кредит, съдът приема, че връчването е редовно направено като извършено от лице, което е натоварено от закона с правомощия да връчва документи по реда на чл. 47 от ГПК. Налице е трайната и непротиворечива практиката на ВКС съгласно която банката, ако не е уговорено друго, може да избере начин за връчване на изявлението за

предсрочна изискуемост на длъжника и той ще е редовно осъществен, ако е била проведена процедура по чл. 47 ал. 1-5 ГПК - отсъствието от адреса по чл. 47 ГПК се удостовери от длъжностното лице и съобщенията се считат за връчени без да е необходимо назначаване на особен представител на длъжника към този момент. Съдът приема, че в съответствие с Договора и закона Банката – ищец е упражнила правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем с отправяне на писмено волеизявление на 09.09.2021 г. и същото е надлежно връчено на ответника по реда на чл. 47 ал. 5 от ГПК. Връчването на уведомлението на Банката – ищец е възложено на ЧСИ при условията на чл. 18 ал. 5 от ЗЧСИ и същият е извършил връчване на посочения в договора адрес, ответникът не е намерен и са събрани данни от служителя на ЧСИ за напускане на адреса от ответника, поради което следва да се приеме, че връчването е редовно извършено при условията на чл. 47 ал. 5 от ГПК на датата на изтичане на срока по чл. 47 ал. 3 от ГПК за явяване на ответника за получаване на уведомлението за предсрочна изискуемост, започнал да тече на **17.10.2021 г.** и изтекъл на **01.11.2021 г.** При тези доказателства съдът приема, че уведомлението по чл. 60 ал. 2 от ЗКИ е редовно връчено на ответника с оглед клаузите на чл. 9.3 и чл. 5.1.2 от Договора за фингирано връчване при ненамереност на ответника на посочения в Договора адрес при липса на доказателства ответникът да посочил нов адрес или нов съдебен адресат с оглед събраните по делото данни за смъртта на посочения в договора съдебен адресат. Неоснователни според съда са възраженията на особения представител на ответника за липса на доказателства за връчване на съобщение за обявяване на предсрочна изискуемост на процесния кредит поради ненадлежно оформяне на разписката от ЧСИ, доколкото от представената в заповедното производство молба, с която се възлагат на ЧСИ действията по връчване по чл. 18 ал. 5 от ЗЧСИ изрично е посочен документа възложен за връчване, в разписката за залепване на уведомлението е посочено, че се касае за връчване на документ, изпратен от Банката – ищец, а по делото липсват доказателства между страните да са налице друго правоотношение, което предполага връчване на книжа. Следва да се посочи, че дори да се приеме, че връчването не е извършено преди подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК, то към датата на приключване на съдебното дирене с оглед разпоредбата на чл. 235 ал. 3 от ГПК предсрочната изискуемост на кредита отново би била обявена от ищеца

на ответника, тъй като уведомлението за предсрочната изискуемост на кредита в този случай би се считало връчено на ответника с връчване на преписа от ИМ и приложенията към нея на особения представител на ответника - адвокат Ч. на **07.06.2022 г.** Съдът приема за неоснователни възраженията на особения представител на ответника в тази насока. Налице е установена трайна съдебната практика на ВКС, съгласно която в хипотезата на обективизирано в ИМ волеизявление на кредитора за обявяване на предсрочна изискуемост, каквато е и настоящата хипотеза следва да се приеме, че с връчването на препис от ИМ на назначения на длъжника особен представител това волеизявление стига до него, т. е. това е и моментът на настъпване на предсрочната изискуемост. В този смисъл е решение № 198 от 18.01.2019 г. по т. д. № 193/2018 г., I т. о. на ВКС и др.. С оглед възприемане на посочената от Банката дата на предсрочна изискуемост, съдът приема, че не следва да излага подробни правни изводи в тази насока.

Съдът обсъди направените от ответницата чрез особения й представител възражения за недължимост на претендираните парични вземания по договора за кредита и следното:

Съгласно задължителната практика на ВКС, въведена с ТР № 3/2017 г. по тълк. дело № 3/2017 г. на ОСГТК на ВКС „1. Когато извършеното плащане не е достатъчно, погасителният ефект за законната лихва за забава при неизпълнение на парично задължение настъпва при условията и в поредността по чл. 76, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите. 2. размерът на вземането на кредитора при предсрочна изискуемост по договор за заем/кредит следва да се определи в размер само на непогасения остатък от предоставената по договора парична сума (главницата) и законната лихва от датата на настъпване на предсрочната изискуемост до датата на плащането.“

При съобразяване на гореизложеното относно датата на настъпване на предсрочна изискуемост на вземането на Банката – ищец по процесния договор за кредит – **01.11.2021 г.** и с оглед изложените по-горе правни изводи относно нищожност на клаузата на чл.4.4 от договора за кредит, при съобразяване на заключението на СИЕ, съдът приема, че към датата на приключване на гратисния период 31.03.2021 г. ответникът дължи на Банката – ищец връщането на 120 анюитетни вноски на реално усвоената главница по кредита в размер на **82 144,92 лв.** /без капитализация на лихва/ и възнаградителна лихва за гратисния период в размер на **23 825,83 лв..** Установява се от таблицата в приложение № 4, неразделна част от заключението, че вещото лице е работило при изчисленията с погасителна вноска в размер на **953,77 лв.** в резултат от намаляване на олихвяемата главница с капитализираната лихва, без да съобрази начислената през гратисния период възнаградителна лихва. Съдът приема, че съответната част

от възнаградителната лихва се дължи от ответника ежемесечно и с оглед липсата на друг договорен или предвиден в закона начин, по който тази сума да бъде определена и начислена към падежиралите вноски по кредита, съдът приема, че същата следва да бъде разпределена поравно във всички 120 месечни погасителни вноски, като наред с дължимата лихва в размер на 7 % върху олихвяемата редовна главница следва да бъде съобразено и задължение на ответника да заплати 1/120 и.ч. от начислената възнаградителна лихва за гратисния период в размер на **23 825,83 лв.**, т.е. към месечната вноска следва да бъде съобразена допълнително част от възнаградителната лихва от гратисния период в размер на **198,55 лв.** Съдът констатира, че по делото липсва вариант на СИЕ в тази насока поради поставени задачи към вещото лице, но при съобразяване възприетото по-горе относно размера на месечната погасителна вноска определена от вещото лице по СИЕ в приложение № 4 към заключението след прибавяне на сумата от **198,55 лв.** към всяка от седемте изискуеми вноски в размерите определени от вещото лице **/7x198,55 лв.=1 389,85 лв./** и след самостоятелни изчисления на базата на тези суми с помощта калкулатор на законна лихва, съдът приема, че от редовно изискуемата главница по падежирали вноски за периода 05.04.2021 г. – 05.10.2021 г. вкл. в общ размер на **3 380,86 лв.**, редовно изискуемата възнаградителна лихва по падежирали вноски за периода 05.04.2021 г. – 31.10.2021 г. вкл. в общ размер на **4 685,38 лв. /3 295,53 лв. + 1 389,85 лв./** за периода и начислено обезщетение за забава само върху падежиралите главници за периода 05.04.2021 г. – 05.10.2021 г. вкл. в общ размер на **66,16 лв.** или общо сумата от **8 132,40 лв.** след съобразяване на извършените плащания от ответника към **01.11.2021 г.** в общ размер на **4 754,71 лв.**, установени със заключението на СИЕ, ответникът е останал да дължи на Банката – ищец общо сумата от просрочена главница по падежирали вноски за периода от 05.08.2021 г. до 05.10.2021 г. в размер на **1 465,81 лв.**, просрочена възнаградителна лихва за периода 05.08.2021 г. – 05.10.2021 г. в общ размер на **1 874,02 лв. /1 395,50 лв.+ 478,52 лв. -** просрочена възнаградителна лихва от гратисния период/ и непогасено обезщетение за забава в размер на **37,87 лв.**, изчислено за периода 05.08.2021 г. до 31.10.2021 г. С оглед обявяване на кредита за предсрочно изискуем на **01.01.2021 г.** наред с посочените по-горе дължими суми съдът приема, че за ответника е възникнало задължение да заплати и предсрочно изискуема главница в размер на **78 764,06 лв. /82144,92-3 380,86 лв./**, предсрочно изискуема възнаградителна лихва за гратисния период в размер на **22 435,98 лв. /23 825,83 лв.- 1 389,85 лв./** и редовна лихва върху предсрочно изискуема главница от **78 764,06 лв.** за периода 05.10.2021 г. до 31.10.2021 г. в размер на **398,20 лв.**

При тези изводи и при съобразяване на датата на подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК – **26.11.2021 г.**, съдът приема за доказано по делото, че към този момент ответникът дължи на Банката – ищец следните парични суми по процесния договор за кредит:

усвоена и непогасена главница в размер на **80 229,87 лв.**, от която просрочена главница по падежирали вноски за периода 05.08.2021 г. до 05.10.2021 г. в размер на **1 465,81 лв.** и предсрочно изискуема главница в размер на **78 764,06 лв.**;

непогасена редовна възнаградителна лихва в общ размер на **2 272,22 лв.**, от която **1 395,50 лв.** - редовна изискуема лихва за периода 05.08.2021 г. – 05.10.2021 г., **478,52 лв.** - непогасена възнаградителна лихва от гратисния период по падежирали вноски за периода 05.08.2021 г. – 05.10.2021 г. и **398,20 лв.** - редовна изискуема лихва в размер на за периода 05.10.2021 г. до 31.10.2021 г.;

непогасено обезщетение за забава в размер на **595,02 лв.**, от която обезщетение за забава в размер на **48,05 лв.** за периода 05.08.2021 г. до 25.11.2021 г. вкл. изчислено върху падежирали главници за периода 05.08.2021 г. – 05.10.2021 г. и обезщетение за забава в размер на **546,97 лв.** върху предсрочно изискуемата главница от **78 764,06 лв.** за периода от 01.11.2021 г. до 26.11.2021 г.;

предсрочно изискуема възнаградителна лихва от гратисния период по непадежирали вноски за периода 05.11.2021 г. – 31.03.2031 г. в размер на **22 435,98 лв. /арг. 23 825,83 лв. - 1 389,85 лв./**, която е останала дължима, тъй като прогласяването на нищожност на клаузата на чл. 4.4 от Договора не води до извод, че ответникът не дължи възнаградителна лихва върху усвоената част от кредита за гратисния период при условията начл. 3.1 от Договора;

сумата от **24 лв.**, направени от Банката разноски за заплащане на такса на ЧСИ във връзка с обявяване на предсрочната изискуемост, за които са представени писмени доказателства по делото.

Съгласно т. 9 на ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 на ОСГТК на ВКС, в производството по чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК, съществуването на вземането по издадена заповед за изпълнение се установява към момента на приключване на съдебното дирене в исковия процес, като в това производство нормата на чл. 235, ал. 3 ГПК на А.а приложение по отношение на фактите, настъпили след подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, с изключение на факта на удовлетворяване на вземането чрез осъществено принудително събиране на сумите по издадения изпълнителен лист въз основа на разпореждането за незабавно изпълнение в образувания изпълнителен процес.

При съобразяване на постановките на цитираните по-горе ТР 4/2014 г. и ТР № 3/2017 г. на ОСГТК на ВКС, като съобрази, че от заключението на СИЕ безспорно се установи плащане на парични суми от ответника пряко на Банката – ищец след подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК за периода 29.12.2021 г. – 05.09.2021 г. вкл. в размер на **3 404,19 лв.**, съдът приема, че с

тази сума до датата на приключване на съдебното дирене по настоящото дело ответникът е погасил изцяло дължимите към датата на предсрочната изискуемост, респ. датата на подаване на заявлението парични вземания на Банката процесни вземания за лихви и разноски при спазване на поредността по чл. 76 ал. 2 от ЗЗД, както и че неправилно Банката - ищец е отчела счетоводно с тях плащането на съдебните разноски по делото, които до влизане в сила на решението по настоящото дело са спорни, респ. към момента на плащанията не съставляват ликвидни и изискуеми парични вземания. При тези изводи съдът приема, че с плащането на сумата от **3 404,19 лв.** след подаване на заявлението по чл. 417 от ГПК ответникът е погасил изцяло на Банката дължимите според съда процесни парични вземания за лихви и разноски посочени по-горе в общ размер на **2 891,24 лв. /арг. 1 793,70 лв. + 478,52 лв.;+ 595,02 лв +24 лв./**, както и сумата от **512,95 лв.**, част от предсрочно изискуема възнаградителна лихва от гратисния период в размер на **22 435,98 лв.**, от която остава да дължи **21 923,03 лв.**

При тези правни изводи съдът приема, че при съобразяване на всички извършени плащания от страна на ответника към Банката – ищец по процесния договор за кредит след **01.11.2021 г.** до датата на приключване на съдебното дирене ответникът е останал да дължи усвоена и непогасена главница в размер на **80 229,87 лв.**, в това число просрочена главница по падежирали вноски за периода 05.08.2021 г. до 05.10.2021 г. в размер на **1 465,81 лв.** и предсрочно изискуема главница в размер на **78 764,06 лв.**, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението - **26.11.2021 г.** до изплащане на вземането.

Налице са основанията на чл. 415 ал. 3 вр. ал.1 т. 3 от ГПК вр. чл. 432 вр. чл. 430 от ТЗ вр. чл. 79 ал. 1 и чл. 86 от ЗЗД и по изложените по-горе правни изводи предявените осъдителни иски за вземанията на Банката – ищец към ответника по процесния договор за кредит следва да бъдат уважени частично, като осъдителният иск за сумата от **107 396,75 лв.**, представляваща изискуема главница, от която **2 349,89 лв.** редовно падежирали главници за периода от 05.07.2021 г. до 05.10.2021 г. и **105 046,86 лв.**, предсрочно изискуема главница към 01.11.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението - **26.11.2021 г.** до изплащане на вземането бъде уважен за сумата от **80 229,87 лв.**, в това число просрочена главница по падежирали вноски за периода 05.08.2021 г. до 05.10.2021 г. в размер на **1 465,81 лв.** и предсрочно изискуема главница в размер на **78 764,06 лв.**, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението - **26.11.2021 г.** до изплащане на вземането и за разликата над предявения размер от **80 229,87 лв. до 107 396,75 лв.** искът бъде отхвърлен като недоказан и поради това неоснователен.

По отношение на останалите предявени осъдителни иски с правно основание чл. 415 ал. 3 вр. ал. 1 т. 3 от ГПК вр. чл. 432 вр. чл. 430 от ТЗ вр. чл. 79 ал. 1, чл. 86 и чл. 92 от ЗЗД, съдът приема следното:

Искът за сумата от **2 392,25 лв.**, представляваща изискуема редовна възнаградителна лихва за периода от 05.06.2021 г. до 31.10.2021 г. вкл. се явява частично доказан по основание и размер за сумата от **2 272,22 лв.**, формирана от непогасена редовна възнаградителна лихва в размер на **1 793,70 лв.**, редовна изискуема лихва за периода 05.08.2021 г. – 31.10.2021 г. и непогасена възнаградителна лихва от гратисния период по падежиралите вноски за периода 05.08.2021 г. – 05.10.2021 г. в размер на **478,52 лв.**, но поради извършеното плащане в хода на делото следва да бъде отхвърлен от съда на това основание. Искът за разликата над сумата от **2 272,22 лв.** до сумата от **2 392,25 лв.** се явява неоснователен и недоказан по изложените по-горе правни изводи за нищожност на клаузата на чл. 4.4 от Договора.

Искът за сумата от **47,46 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху редовно падежирали главници за периода от 05.07.2021 г. до 05.10.2021 г., начислена за периода от 05.07.2021 г. до 31.10.2021 г. вкл. се явява изцяло доказан по основание и размер, но поради извършеното плащане в хода на делото следва да бъде отхвърлен от съда на това основание.

Искът за сумата от **729,49 лв.**, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху предсрочно изискуемата главница за периода от 01.11.2021 г. до 25.11.2021 г. вкл. се явява частично доказан по основание и размер за сумата от **546,97 лв.**, но поради извършеното плащане в хода на делото следва да бъде отхвърлен от съда на това основание. Искът за разликата над сумата от **546,97 лв.** до сумата от **729,49 лв.** се явява неоснователен и недоказан по изложените по-горе правни изводи за нищожност на клаузата на чл. 4.4 от Договора.

Искът за сумата от **24 лв.**, представляваща направени разноски за връчване на уведомление за предсрочна изискуемост на кредита чрез ЧСИ Ц.Н., рег. № 756 и район на действия ПОС се явява изцяло доказан по основание и размер, но поради извършеното плащане в хода на делото следва да бъде отхвърлен от съда на това основание.

Съдът не е сезиран с осъдителен иск за начислената възнаградителна лихва по кредита по време на гратисния период, поради което въпреки изложените по-горе изводи за плащане на сумата от сумата от **512,95 лв.** като част от предсрочно изискуемата към **01.11.2021 г.** възнаградителна лихва от гратисния период в размер на **22 435,98 лв.**, от която ответникът е останал да дължи **21 923,03 лв.**, счита не дължи произнасяне с решението относно тази сума. Съдът приема, че ответникът дължи възнаградителна лихва по кредита за посочения гратисен период в размер на **7 %** годишно с оглед клаузата на чл. 3.1 от договора за кредит, но приема, че в ИМ или допълнително с оглед възраженията на ответника ищецът не е направил уточнение или изменение на основанието, на което претендира паричното вземане за предсрочно изискуемата главница и към датата на приключване на съдебното дирене разликата над сумата от **80 229,87 лв.** до **107 396,75 лв.** се претендира като усвоена главница, поради което съдът и при направените изчисления за

дължимия към датата на приключване на съдебното дирене размер на възнаградителната лихва от гратисния период, не би могъл да присъди съответната част от паричната сума на различно от претендираното основание.

С оглед изложените по - горе правни изводи относно датата на предсрочната изискуемост на кредита, съдът приема, че въпреки частичното отхвърляне на предявените искове с правно основание чл. 415 ал. 3 вр. ал. 1 т. 3 от ГПК вр. чл. 432 вр. чл. 430 от ТЗ вр. чл. 79 ал. 1, чл. 86 и 92 от ЗЗД не са налице основания за разглеждане на евентуално предявените осъдителни искове.

По разноските:

Съдът съобрази, че ищецът е направил по делото разноси в общ размер на **9 365,60 лв.**, в това число разноси за юрисконсулско възнаграждение в размер на **50 лв.** в заповедното и в размер на **450 лв.** в исковото производство, за които са представени списък на разноските и писмени доказателства. По искания на особения представител на ответника са направени разноси от бюджета на съда в размер на **287,20 лв.** за възнаграждение на вещо лице.

На основание чл. 78 ал. 1 ГПК с оглед частичната основателност на предявените осъдителни искове към датата на подаване на заявлението /75 %/ в полза на ищеца следва да бъдат присъдени съответната част от направените по делото в заповедното и исковото производство съдебни разноси и разноси за юрисконсулско възнаграждение в общ размер на **7 024,20 лв.** Съдът приема, че разноските следва да бъдат съобразени с основателността на исковите към 26.11.2021 г., а не към момента на приключване на съдебното дирене с оглед обстоятелството, че част от исковите се отхвърлят от съда поради настъпило плащане в хода на производството и ответникът с поведението си е станал причина за завеждане на делото.

На основание чл. 78 ал. 6 от ГПК с оглед неоснователната част от исковите към момента посочен по-горе ищецът следва да заплати по сметка на Плевенския окръжен съд съответната част /25 %/ от направените по делото разноси за възнаграждение на вещо лице, заплатени от бюджета на съда в размер на **71,80 лв.**

Водим от горното, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 415 ал. 3 вр. ал. 1 т. 3 от ГПК вр. чл. 432 вр. чл. 430 от ТЗ вр. чл. 79 ал. 1 и чл. 86 от ЗЗД Р. А. К., ЛН *****, с постоянен адрес в РБ: гр. Плевен, *****, представляван в производството

от особен представител адвокат С. Ч. от ПЛАК да **ЗАПЛАТИ** на „Кей Би Си Банк България“ЕАД, със седалище и адрес на управление: гр. София, *****, „Експо 2000“, ЕИК *****, представлявано от изп. директор А.А. и прокуриста М.П., а в производството от юрисконсулт П. Д. **сумата от 80 229,87 лв.**, представляваща дължима главница по договор за студенски кредит, сключен на 12.03.2014 г., от която просрочена главница по падежирали вноски за периода 05.08.2021 г. до 05.10.2021 г. в размер на **1 465,81 лв.** и предсрочно изискуема главница в размер на **78 764,06 лв.**, ведно със законната лихва върху главницата от **80 229,87 лв.**, считано от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение - **26.11.2021 г.** до окончателното изплащане на вземането, което вземане представлява част от паричните вземания, за които е отказано издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 417 ГПК и изпълнителен лист по ч.гр.д. № 7395/2021 г. по описа на ПЛРС.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Кей Би Си Банк България“ЕАД, гр. София против Р. А. К. иск с правно основание чл. 415 ал. 3 вр. ал. 1 т. 3 от ГПК вр. чл. 432 вр. чл. 430 от ТЗ вр. чл. 79 ал. 1 и чл. 86 от ЗЗД за разликата над сумата от **80 229,87 лв.** до предявения размер от **107 396,75 лв.** като **НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.**

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Кей Би Си Банк България“ЕАД, гр. София против Р. А. К. иск с правно основание чл. 415 ал. 3 вр. ал. 1 т. 3 от ГПК вр. чл. 432 вр. чл. 430 от ТЗ вр. чл. 79 ал. 1 и чл. 86 от ЗЗД за сумата от **2 272,22 лв.**, представляваща изискуема редовна възнаградителна лихва за периода от 05.06.2021 г. до 31.10.2021 г. вкл. като **ПОГАСЕН чрез плащане** в хода на производството, а за разликата над сумата от **2 272,22 лв.** до предявения размер от **2 392,25 лв.** като **НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.**

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Кей Би Си Банк България“ЕАД, гр. София против Р. А. К. иск с правно основание чл. 415 ал. 3 вр. ал. 1 т. 3 от ГПК вр. чл. 432 вр. чл. 430 от ТЗ вр. чл. 79 ал. 1 и чл. 92 от ЗЗД за сумата от **47,46 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху редовно падежирали главници за периода от 05.07.2021 г. до 05.10.2021 г., начислено за периода от 05.07.2021 г. до 31.10.2021 г. вкл. като **ПОГАСЕН чрез плащане** в хода на производството.

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Кей Би Си Банк България“ЕАД, гр. София

против Р. А. К. иск с правно основание чл. 415 ал. 3 вр. ал. 1 т. 3 от ГПК вр. чл. 432 вр. чл. 430 от ТЗ вр. чл. 79 ал. 1 и чл. 92 от ЗЗД за сумата от **595,02 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху предсрочно изискуемата главница от **78 764,06 лв.** за периода от 01.11.2021 г. до 25.11.2021 г. вкл. като **ПОГАСЕН чрез плащане** в хода на производството, а за разликата над сумата от **595,02 лв.** до предявения размер от **729,49 лв.** като **НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.**

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Кей Би Си Банк България“ ЕАД, гр. София против Р. А. К. иск с правно основание чл. 415 ал. 3 вр. ал. 1 т. 3 от ГПК вр. чл. 432 вр. чл. 430 от ТЗ вр. чл. 79 ал. 1 от ЗЗД за сумата от **24 лв.**, представляваща разноси във връзка с обявяване на предсрочната изискуемост на кредита като **ПОГАСЕН чрез плащане** в хода на производството.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 1 ГПК Р. А. К., ЛН *****, с постоянен адрес в РБ: гр. Плевен, *****, представляван в производството от особен представител адвокат С. Ч. от ПЛАК да ЗАПЛАТИ на „Кей Би Си Банк България“ ЕАД, със седалище и адрес на управление: гр. София, *****, „Експо 2000“, ЕИК *****, представлявано от изп. директор А.А. и прокуриста М.П., а в производството от юрисконсулт П. Д. направените по делото в заповедното и исковото производство разноси в общ размер от **7 024,20 лв.** съобразно уважената част от исковите.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 6 ГПК „Кей Би Си Банк България“ ЕАД, със седалище и адрес на управление: гр. София, *****, „Експо 2000“, ЕИК *****, представлявано от изп. директор А.А. и прокуриста М.П. да ЗАПЛАТИ по сметка на Плевенски окръжен съд сумата от **71,80 лв.** за направени по делото разноси за възнаграждение на вещо лице съобразно отхвърлената част от исковите.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Великотърновски апелативен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, с въззивна жалба.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____